

Behar בְּהַר *In the mount*

Vayikra/Leviticus 25:1-26:2

Bechukotai בְּחֻקֹּתַי *In My Statutes*

Vayikra/Leviticus 26:3-27:34

This week in our double portion, we begin in parashat Behar with a discussion of the laws of Shemittah (Sabbath of the Land) and Yovel (50th year – Jubilee). Then, we immediately move into the list of blessings and curses that begins parashat Bechukotai. Our focus will be to examine a particular portion of the curses concerning the desolation of the Land:

Vayikra 26:32 *I will bring the land to desolation (shamem - שָׁמֵם), and your enemies who dwell in it shall be astonished (shamem - שָׁמֵם) at it. 33 I will scatter you among the nations and draw out a sword after you; your land shall be desolate (shamem - שָׁמֵם) and your cities waste. 34 Then the land shall enjoy its Sabbaths as long as it lies desolate (shamem - שָׁמֵם) and you are in your enemies' land; then the land shall rest and enjoy its sabbaths. 35 As long as it lies desolate (shamem - שָׁמֵם) it shall rest — for the time it did not rest on your sabbaths when you dwelt in it.*

As the children of Israel are scattered into the nations, the abandoned Land becomes desolate (shamem - שָׁמֵם) and as a result, will be able to enjoy its Sabbath rests. It is during their exile, that they will make confession of the sin of rejecting His statutes, triggering the response of יהוה to once again remember the Land:

Vayikra 26:40 *'But if they confess their iniquity and the iniquity of their fathers, with their unfaithfulness in which they were unfaithful to Me, and that they also have walked contrary to Me, 41 and that I also have walked contrary to them and have brought them into the land of their enemies; if their uncircumcised hearts are humbled, and they accept their guilt — 42 then I will remember My covenant with Jacob, and My covenant with Isaac and My covenant with Abraham I will remember; I will remember the land. 43 They will accept their guilt, because they despised My judgments and because their soul abhorred My statutes.*

Land is a very significant topic in parashat Bechukotai – in fact, “land” is mentioned 25 times. The word for “desolation” (shamem - שָׁמֵם) is mentioned multiple times in regards to the land, and the word Shabbat appears 7 times in verses 31-35. Thus we can make the deduction that the focus in these verses is not on the people going off into exile, but rather on the land and its resultant desolation. Why is “desolated land” a punishment for the disobedient nation?

Behar בְּהַר *Op de berg*

Vayikra/Leviticus 25:1-26:2

Bechukotai בְּחֻקֹּתַי *In Mijn Inzettingen*

Vayikra/Leviticus 26:3-27:34

In ons dubbel gedeelte deze week beginnen wij in parashat Behar met een bespreking van de wetten van Shemittah (Sabbat van het Land) en Jubel (50ste jaar - Jubileum). Dan gaan wij meteen naar de lijst van zegens en vloeken die bij parashat Bechukotai beginnen. We zullen bijzonder aandacht besteden aan een bepaald gedeelte van de vloeken m.b.t. de verlatenheid van het Land:

Vayikra 26:32 *Ik zal het land tot verlatenheid (shamem - שָׁמֵם) brengen en uw vijanden die daarin verblijven zullen daarover verbaasd zijn (shamem - שָׁמֵם). 33 Ik zal u onder de naties verspreiden en zal een zwaard achter u te voorschijn halen; uw land zal troosteloos zijn (shamem - שָׁמֵם) en uw steden vervallen. 34 Dan zal het land zijn Sabbatten genieten zolang het er verlaten bij ligt (shamem - שָׁמֵם) en u in het land van uw vijanden bent; dan zal het land rusten en van zijn sabbatten genieten. 35 Zolang het er troosteloos ligt (shamem - שָׁמֵם) zal het rusten — voor de tijd dat het niet rustte op uw sabbatten toen u daarin verbleef.*

Wanneer de kinderen van Israël in de naties verspreid worden, wordt het verlaten Land troosteloos (shamem - שָׁמֵם) en dientengevolge zal het zijn Sabbatrusten kunnen genieten. Het is tijdens hun ballingschap dat zij de zonde van het verwerpen van Zijn inzettingen zullen bekennen, dat de reactie van יהוה tweevleugelt van zich nogmaals het Land te herinneren:

Vayikra 26:40 *Maar als zij hun ongerechtigheid en de ongerechtigheid van hun vaders bekennen, met hun ontrouw waarin zij Mij ontrouw waren, en dat zij ook tegen Mij in hebben gewandeld, 41 en dat Ik ook tegen hen in hen heb gewandeld en hen in het land van hun vijanden heb gebracht; als hun onbesneden harten vernederd zijn, en zij hun schuld erkennen — 42 dan zal Ik herinneren Mijn verbond met Jacob, en Mijn verbond met Isaac en Mijn verbond met Abraham herinneren; Ik zal het land herinneren. 43 Zij zullen hun schuld erkennen, omdat zij Mijn oordelen verachtten en omdat hun ziel Mijn inzettingen verafschuwden.*

Het land is een zeer significant onderwerp in parashat Bechukotai – in feite wordt het “land” 25 keer vermeld. Het woord voor “verlatenheid” (shamem - שָׁמֵם) wordt veelvuldig vermeld m.b.t. het land, en het woord Shabbat komt 7 keer voor in de verzen 31-35. Daaruit kunnen wij afleiden dat de nadruk in deze verzen niet op het volk ligt dat in ballingschap gaat, maar eerder op het land en de uiteindelijke verlatenheid. Waarom is een “verlaten land” een straf voor de ongehoorzame natie?

Iben Ezra provides the following insight:

“Your enemies will be astonished” – it will be so desolate that even your enemies who dwell there will note its desolation; it will be the opposite of “the joy of the entire earth.”

Iben Ezra points us to Lamentations 2:15:

Lamentations 2:15 All who pass by clap their hands at you; They hiss and shake their heads At the daughter of Jerusalem: “Is this the city that is called ‘The perfection of beauty, The joy of the whole earth’?”

The once beautiful city whose purpose was to bring “joy” to the entire earth, was now a desolation (שָׁמָיִם). Those who saw it felt the power of its destruction. This destruction and desolation of the Land therefore become a source of shame to the nation to which the Land was given.

Desolation (שָׁמָיִם) is, in fact, a testimony to the sins of the people. During the time of Solomon, he also was warned that if they sinned, the Temple would be destroyed:

1 Kings 9:7 “then I will cut off Israel from the land which I have given them; and this house which I have consecrated for My name I will cast out of My sight. Israel will be a proverb and a byword among all peoples. 8 “And as for this house, which is exalted, everyone who passes by it will be astonished (שָׁמָיִם) and will hiss, and say, ‘Why has יהוה done thus to this land and to this house?’ 9 “Then they will answer, ‘Because they forsook יהוה their God, who brought their fathers out of the land of Egypt, and have embraced other gods, and worshiped them and served them; therefore יהוה has brought all this calamity on them.’ “

There is a sense of horror and shock brought about by viewing the desolation (שָׁמָיִם). In fact, “astonished” (verse 8) is translated from the same word (שָׁמָיִם) as “desolate.” Viewing the desolation brings an emptiness to the viewer. Those witnessing are aware that Israel’s sin has brought about this disaster. This punishment inflicted on Israel brings about several consequences:

1. Shame to the nation
2. Testifies of the nation’s sins
3. Feeling of despair while in exile
4. Difficulty in ever returning to such a desolate place

While the desolation (שָׁמָיִם) of the Land is a curse, some commentators have been able to find a hidden blessing in this. Jewish Midrash points out that Israel’s enemies will also not succeed in making the land flourish during the time Israel is exiled from her Land. We saw a modern-day testimony of this when the Jews were evicted from Gaza. The once prosperous agricultural areas did not produce for the new tenants. It seems the Land is unwilling to respond

Iben Ezra verstrekt het volgende inzicht:

“Uw vijanden zullen verbaasd zijn” - het zal zo troosteloos zijn dat zelfs uw vijanden die daar verblijven zijn verlatenheid zullen opmerken; het zal het tegenovergestelde zijn van de “vreugde van de ganse aarde.”

Iben Ezra verwijst ons naar Klaagliederen 2:15:

Klaagl. 2:15 Allen die voorbijgaan slaan in hun handen over u; Zij sissen en schudden hun hoofden naar de dochter van Jeruzalem: “Is dit de stad die ‘de perfectie van schoonheid, de vreugde van de gehele aarde’ wordt genoemd?”

De eens zo mooie stad, wiens doel was “vreugde” aan de ganse aarde te brengen, was nu een verlatenheid (שָׁמָיִם). Zij die het zagen, voelden de macht van zijn verwoesting. Deze verwoesting en verlatenheid van het Land wordt daarom een bron van schande voor de natie aan wie het Land gegeven was.

Verlatenheid (שָׁמָיִם) getuigt in feite van de zonden van het volk. Ten tijde van Salomo werd ook hij ervoor gewaarschuwd dat als zij zondigden, de Tempel zou worden vernietigd:

1 Kon. 9:7 dan zal Ik Israëel afsnijden van het land dat Ik hen heb gegeven; en dit huis dat ik voor Mijn naam heb geheiligd, zal Ik uit voor Mijn aangezicht eruit gooien. Israëel zal een gezegde en een spotnaam onder alle volkeren zijn. 8 En aangaande dit huis, dat verheven is, zal iedereen die eraan voorkomt, zich verbazen (שָׁמָיִם) en sissen en zeggen: “Waarom heeft יהוה zo gedaan aan dit land en aan dit huis?” 9 Dan zullen zij antwoorden: ‘Omdat zij יהוה hun God verzochten, die hun vaders uit het land van Egypte bracht, en andere goden, heeft omhelst en hen aanbeden en gediend; daarom heeft יהוה heel deze ramp over hen gebracht.’

Door het zien van de verlatenheid (שָׁמָיִם) ontstaat een gevoel van verschrikking en shock. In feite is “verbaasd” (vers 8) van het zelfde woord (שָׁמָיִם) vertaald als “troosteloos”. De verlatenheid zien, brengt een leegheid bij de kijker. Die getuigen zijn zich ervan bewust dat Israëls zonde deze ramp heeft bewerkt. Deze op Israël gelegde straf, heeft meerdere gevolgen:

1. Schande aan de natie
2. Getuigt van zonden van de natie.
3. Gevoel van wanhoop tijdens de ballingschap
4. Moeite om ooit naar zo’n troosteloze plaats terug te keren.

Terwijl de verlatenheid (שָׁמָיִם) van het Land een vloek is, waren sommige commentators in staat hierin een verborgen zegen te zien. Joodse Midrash wijst erop dat de vijanden van Israël er ook niet zullen in slagen van het land bloeiend te maken tijdens Israëls verbanning van haar Land. Wij zagen hiervan een hedendaags getuigenis toen de Joden uit Gaza waren gezet. De eens bloeiende landbouwgebieden brachten niet op voor de nieuwe pachters. Het lijkt dat het Land onwillig is om op iemand

to anyone else. The Land awaits the return of the people of Israel from exile, and only when they return to their Land will it once again begin to flourish.

In 1865 Mark Twain visited Israel and wrote of his impressions in his book, The Innocents Abroad:

- A desolation is here that not even imagination can grace with the pomp of life and action...
- Jerusalem is mournful, and dreary, and lifeless. I would not desire to live here...it has lost all its ancient grandeur, and has become a pauper village
- Nazareth is forlorn...where the hosts of Israel entered the Promised Land with songs of rejoicing, one finds only a squalid camp of fantastic Bedouins of the desert

In 1967, an American editor of a later edition of Twain's book, visited Israel and wrote: "There is no doubt that Zionism has transformed this ugly valley into a green and blooming land." It is truly remarkable what you see when you visit the Land today. We are reading in our Torah portion a description of the desolation during its exile. As a complement, Ezekiel 36 pictures the flourishing of the Land as Israel begins its return:

***Ezekiel 36:4** 'therefore, O mountains of Israel, hear the word of Adonai יהוה! Thus says Adonai יהוה to the mountains, the hills, the rivers, the valleys, the desolate (שָׁמָיִם) wastes, and the cities that have been forsaken, which became plunder and mockery to the rest of the nations all around — ...you, O mountains of Israel, you shall shoot forth your branches and yield your fruit to My people Israel, for they are about to come. 9 "For indeed I am for you, and I will turn to you, and you shall be tilled and sown. 10 "I will multiply men upon you, all the house of Israel, all of it; and the cities shall be inhabited and the ruins rebuilt. 11 "I will multiply upon you man and beast; and they shall increase and bear young; I will make you inhabited as in former times, and do better for you than at your beginnings. Then you shall know that I am יהוה. 12 "Yes, I will cause men to walk on you, My people Israel; they shall take possession of you, and you shall be their inheritance; no more shall you bereave them of children."*

We have noticed that the focus of parashat Bechukotai is mainly on the Land, its desolation, and its Sabbaths. The exile of the people from the Land is mentioned, but not much detail is given. We can compare the information given in Devarim where the focus of the curses is on the people:

***Devarim 28:63** "And it shall be, that just as יהוה rejoiced over you to do you good and multiply you, so יהוה will rejoice over you to destroy you and bring you to nothing; and you shall be plucked from off the land which you go to pos-*

anders te reageren. Het Land wacht op de terugkeer van het volk van Israël uit ballingschap, en slechts wanneer zij naar hun Land terugkeren zal het opnieuw gaan bloeien.

In 1865 bezocht Mark Twain Israël en schreef over zijn indrukken in zijn boek: The Innocents Abroad:

- Hier is een verlatenheid die met de praal en actie van het leven zelfs de verbeelding niet kan opluisteren ...
- Jeruzalem is treurig, somber, en levenloos. Ik zou hier niet willen leven... het heeft al zijn oude grandeur verloren, en is een armtierig dorp geworden
- Nazareth is verlaten... waar de gastheren van Israël het Beloofde Land met verheugende liederen ingingen, vindt men slechts een smerig kamp van grillige woestijnbedoeïenen.

In 1967 bezoekt een Amerikaanse redacteur van een latere uitgave van Twain's boek Israël en schreef: "Het lijkt geen twijfel dat het Zionisme deze lelijke vallei in een groen en bloeiend land heeft omgetoverd." Het is echt opmerkelijk wat u ziet wanneer u het Land vandaag bezoekt. Wij lezen in ons Toragedeelte een beschrijving van de verlatenheid tijdens de ballingschap. Ezekiel 36 tekent, als aanvulling, de bloei van het Land van zodra Israël met zijn terugkeer begint:

***Eze. 36:4** daarom, O bergen van Israël, hoort het woord van Adonai יהוה! Aldus zegt Adonai יהוה tot de bergen, de heuvels, de rivieren, de valleien, de troosteloze (שָׁמָיִם) wildernis en de steden die in de steek gelaten werden, die tot roof en spot voor de overige van de naties rondom werden — ... gij, O bergen van Israël, gij zult uw takken uitsteken en zult uw vrucht voor Mijn volk Israël opbrengen, want zij staan op het punt te komen. 9 Want inderdaad ben Ik voor u, en Ik zal Me naar u keren, en gij zult worden bedekt en gezaaid. 10 Ik zal de mensen bij u vermenigvuldigen, heel het huis van Israël, alles; en de steden zullen worden bewoond en de ruïnes herbouwd. 11 Ik zal bij u mens en dier vermenigvuldigen; en zij zullen toenemen en jongen dragen; Ik zal u doen bewonen zoals in vroegere tijden en beter voor u doen dan bij uw begin. Dan zult u weten dat Ik יהוה ben. 12 Ja, Ik zal mensen op u doen wandelen, Mijn volk Israël; zij zullen bezit van u nemen, en u zult hun erfenis zijn; u zult hen niet meer van kinderen beroven."*

Wij hebben opgemerkt dat de nadruk van parashat Bechukotai voornamelijk het Land betreft, zijn verlatenheid en zijn Sabbatten. De ballingschap uit het Land van het volk wordt vermeld, maar zonder veel details. Wij kunnen een vergelijking maken met de in Devarim gegeven informatie, waar de nadruk bij de vloeken het volk betreft:

***Devarim 28:63** En het zal zijn, dat net zoals יהוה Zich over u verheugde om u goed te doen en u te vermenigvuldigen, zo zal יהוה Zich over u verheugen om u te vernietigen en u naar niets te brengen; en u zult van het land worden geplukt dat u*

sess. 64 “ Then יהוה will scatter you among all peoples, from one end of the earth to the other, and there you shall serve other gods, which neither you nor your fathers have known — wood and stone. 65 “And among those nations you shall find no rest, nor shall the sole of your foot have a resting place; but there יהוה will give you a trembling heart, failing eyes, and anguish of soul. 66 “Your life shall hang in doubt before you; you shall fear day and night, and have no assurance of life. 67 “In the morning you shall say, ‘Oh, that it were evening!’ And at evening you shall say, ‘Oh, that it were morning!’ because of the fear which terrifies your heart, and because of the sight which your eyes see. 68 “And יהוה will take you back to Egypt in ships, by the way of which I said to you, ‘You shall never see it again.’ And there you shall be offered for sale to your enemies as male and female slaves, but no one will buy you.”

As you can see, the Sabbaths of the Land are not even mentioned as we read only of the crises of exile. In parashat Bechukotai, the exile is briefly presented from the perspective of the people, but mainly focused on the perspective of the Land. Bechukotai’s purpose seems to be that the Land must be given its rest (Sabbath).

“Sabbath of the Land” is mentioned repeatedly:

Vayikra 26:34 *Then the land shall enjoy its sabbaths as long as it lies desolate and you are in your enemies’ land; then the land shall rest and enjoy its sabbaths.* 35 *As long as it lies desolate it shall rest – for the time it did not rest on your sabbaths when you dwelt in it...43 *The land also shall be left empty by them, and will enjoy its sabbaths while it lies desolate without them...**

We first read of this required Sabbath in the beginning of parashat Behar:

Vayikra 25:2 “*Speak to the children of Israel, and say to them: ‘When you come into the land which I give you, then the land shall keep a sabbath to יהוה. 3 ‘Six years you shall sow your field, and six years you shall prune your vineyard, and gather its fruit; 4 ‘but in the seventh year there shall be a sabbath of solemn rest for the land, a sabbath to יהוה. You shall neither sow your field nor prune your vineyard. 5 ‘What grows of its own accord of your harvest you shall not reap, nor gather the grapes of your untended vine, for it is a year of rest for the land. 6 ‘And the sabbath produce of the land shall be food for you: for you, your male and female servants, your hired man, and the stranger who dwells with you, 7 ‘for your*

gaat bezitten. 64 *Dan zal יהוה u onder alle volkeren verspreiden, van één eind van de aarde tot het andere, en daar zult u andere goden dienen, die u noch uw vaders hebben gekend — hout en steen.* 65 *En onder die naties zult u geen rust vinden, noch zal de zool van uw voet een rustplaats hebben; maar daar zal יהוה u een bevend hart, falende ogen, en zielsangst geven.* 66 *Uw leven zal in twijfel vóór u hangen; u zult dag en nacht, vrezen en zult van het leven niet zeker zijn.* 67 *’s Ochtends zult u zeggen: ‘Och, dat het avond ware!’ En ’s avonds zult u zeggen: ‘Och, dat het ochtend ware!’ wegens de vrees die uw hart angst aanjaagt, en wegens het gezicht dat uw ogen zien.* 68 *En יהוה zal u terug naar Egypte brengen in schepen, via de weg waarvan ik tot u zei: ‘u zult het nooit meer zien.’ En daar zal u te koop worden aangeboden aan uw vijanden als mannelijke en vrouwelijke slaven, maar niemand zal u kopen”*

Zoals u kunt zien, worden de Sabbatten van het Land zelfs niet eens vermeld daar wij slechts van de ballingschapcrisissen lezen. In parashat Bechukotai, wordt de ballingschap kort voorgesteld vanuit het perspectief van het volk, maar hoofdzakelijk geconcentreerd op het perspectief van het Land. Het doel van Bechukotai lijkt te zijn dat het Land zijn rust (Sabbat) moet worden gegeven.

“Sabbat van het Land” wordt herhaaldelijk vermeld:

Vayikra 26:34 *Dan zal het land van zijn sabbatten genieten zolang het troosteloos ligt en u in het land van uw vijanden bent; dan zal het land van zijn sabbatten rusten en genieten.* 35 *Zolang het troosteloos ligt zal het rusten – gedurende de tijd dat het niet rustte op uw sabbatten toen u daarin verbleef ... 43 *Het land zal ook leeg door hen worden verlaten, en zal zijn sabbatten genieten terwijl het er zonder troosteloos bijligt ...**

Wij lezen voor ‘t eerst van deze vereiste Sabbat bij het begin van parashat Behar:

Vayikra 25:2 *Spreekt tot de kinderen van Israël, en zegt tot hen: ‘Wanneer u in het land komt dat Ik u geef, dan zal het land een Sabbat voor יהוה houden. 3 Zes jaar zult u uw veld bezaaien, en zes jaar zult u uw wijngaard besnoeien en zijn vrucht verzamelen; 4 maar in het zevende jaar zal er een Sabbat van alleen rust voor het land zijn, een Sabbat voor יהוה. U zult noch uw veld bezaaien noch uw wijngaard snoeien. 5 Wat vanzelf groeit van uw oogst groeit, zult u niet oogsten noch de druiven van uw af te blijven wijnstok verzamelen, want het is een jaar van rust voor het land. 6 En de Sabbatopbrengst van het land zal u tot voedsel zijn: voor u, uw mannelijke en vrouwelijke knechten, uw ingehuurd man, en de vreemdeling die bij u verblijft, 7 voor*

livestock and the beasts that are in your land — all its produce shall be for food.

The commandment for the Sabbath is for the Land, not man! Israel must avoid doing any activities that will keep the Land from its Sabbath. If because of his actions, the Land is not allowed to rest, then Israel will be expelled from the Land. So exactly what is the Almighty trying to teach us?

Chapter 25 began with the commandment about the “Sabbath of the Land”, or the Shemittah. Then it continues into the commandment for the “Jubilee Year”, or the Yovel. Seven Shemittah cycles brings us to the 50th year, which is the Yovel. In the Yovel year, the Land is again not cultivated. Also during the Yovel year, all inheritances return to their original owners and all slaves are freed to return to their families.

Vayikra provides us with the reason why the Land is returned:

Vayikra 25:23 ‘ The land shall not be sold permanently, for the land is Mine; for you are strangers and sojourners with Me.

The laws of Shemittah and Yovel together express the idea that the Land belongs to יהוה. During most years, man makes use of the soil and the Land becomes like his own property which he uses for his own needs. Once every seven years, however, he has to stand back and acknowledge that he has no right to the Land because it really does not belong to him. The original inheritors do not really OWN the Land. יהוה tells us that the Land is HIS. However, He has chosen to give it to His children for their needs and through the observance of Shemittah and Yovel, יהוה’s nature is intended to be expressed.

What is so unique about this Land? Devarim speaks of its specialness to the Almighty:

Devarim 11:10 “For the land which you go to possess is not like the land of Egypt from which you have come, where you sowed your seed and watered it by foot, as a vegetable garden; 11 “but the land which you cross over to possess is a land of hills and valleys, which drinks water from the rain of heaven, 12 “a land for which יהוה your Elohim cares; the eyes of יהוה your Elohim are always on it, from the beginning of the year to the very end of the year.

Although in Egypt the land around the Nile has a plentiful water supply, the Land of Israel is a Land that is dependent upon יהוה. In order for there to be water for the crops, there must be a relationship between Him and His chosen inhabitants. Rain is conditional upon this relationship:

Devarim 11:13 ‘ And it shall be that if you earnestly obey My commandments which I command you today, to love יהוה your Elohim and serve Him with all your heart and with all your soul, 14

uw vee en dieren die in uw land zijn — heel zijn opbrengst zal tot voedsel zijn.

Het gebod voor de Sabbat is voor het Land, niet de mens! Israël moet vermijden activiteiten te doen die het Land zijn Sabbat zullen onthouden. Als wegens zijn acties, het Land niet kan rusten, dan zal Israël van het Land worden verdreven. Dus wat probeert de Almachtige ons precies te onderwijzen?

Hoofdstuk 25 begon met het gebod over de “Sabbat van het Land”, of de Shemittah. Dan gaat het over in het gebod voor het “Jubeljaar”. Zeven Shemittah cycli brengt ons bij het 50ste jaar, dat het Jubeljaar is. In het Jubeljaar wordt het Land weerom niet gecultiveerd. Ook keren tijdens het Jubeljaar alle erfdelers naar hun oorspronkelijke eigenaars terug en alle slaven worden bevrijd om naar hun families terug te keren.

Vayikra geeft ons de reden waarom het Land teruggegeven wordt:

Vayikra 25:23 Het land zal niet permanent verkocht worden, want het land is van Mij; want gij zijt vreemdelingen en bijwoners bij Mij.

De wetten van Shemittah en Jubeljaar drukken samen uit dat het Land יהוה toebehoort. De meeste jaren maakt de mens van de grond gebruik en het Land wordt als zijn eigen bezit dat hij voor zijn eigen behoeften gebruikt. Eens om de zeven jaar echter moet hij achteruitgaan en erkennen dat hij geen recht op het Land heeft omdat het eigenlijk hem niet toebehoort. De originele erfgenamen BEZITTEN het Land niet echt. יהוה zegt ons dat het Land VAN HEM is. Nochtans heeft Hij verkozen om het aan Zijn kinderen te geven voor hun noden en door de naleving van Shemittah en Yovel is het de bedoeling dat יהוה’s aard uitgedrukt wordt.

Wat is aan dit Land zo uniek? Devarim spreekt van zijn bijzonder-zijn voor de Almachtige:

Devarim 11:10 Want het land dat u gaat bezitten is niet zoals het land van Egypte waaruit u bent gekomen, waar u uw zaad zaaide en het te voet water gaf, zoals een moestuin; 11 maar het land waarnaar u overstak om te bezitten is een land van heuvels en valleien, dat water van de regen van de hemel drinkt, 12 een land waarvoor יהוה uw Elohim zorgt; de ogen van יהוה uw Elohim zijn er altijd op, van bij het begin van het jaar tot aan het einde van het jaar.

Hoewel in Egypte het land rond de Nijl een overvloedige watervoorziening heeft, is het Land van Israël een Land dat van יהוה afhankelijk is. Opdat er water voor de gewassen is, moet er een relatie tussen Hem en Zijn uitverkoren inwoners zijn. Regen hangt van deze relatie af:

Devarim 11:13 En het zal zijn dat als u ernstig Mijn geboden uitvoert die Ik u vandaag beveel, om van יהוה uw Elohim te houden en Hem met heel uw hart en met heel uw ziel te dienen, 14 dat

'then I will give you the rain for your land in its season, the early rain and the latter rain, that you may gather in your grain, your new wine, and your oil. 15 'And I will send grass in your fields for your livestock, that you may eat and be filled.' 16 "Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and you turn aside and serve other gods and worship them, 17 "lest יהוה's anger be aroused against you, and He shut up the heavens so that there be no rain, and the land yield no produce, and you perish quickly from the good land which יהוה is giving you.

In Egypt, agriculture is dependent upon human labor, but in the Land of Israel, plant growth is dependent upon the spiritual state of the nation. In the beginning of Torah we first read of these relationships:

Bereshith 2:5 before any plant of the field was in the earth and before any herb of the field had grown. For יהוה had not caused it to rain on the earth, and there was no man to till the ground;

A quote from Rashi on this verse:

"Why had HaShem not yet brought rain? Because "there was no man to till the ground"; there was no one to recognize the goodness of rain. When man appeared and understood that rain is essential for the world, he prayed for it, and rain came down, and then the trees and plants grew. There was a direct connection between the cultivation of the Land and man's recognition of and prayer to HaShem."

Adam sinned in the Garden by eating from the Tree of Knowledge. He was allowed to eat from any of the trees in the Garden, except from this tree. This prohibition expressed יהוה's ownership of the Garden. Adam was required to recognize that the Garden did not belong to him... and he must obey the Owner of the Garden. When he ate from this tree, it was as if he was saying... everything belongs to me, I can do whatever I want here.

What were the ramifications of Adam's sin?

- Bereshith 3:17** ... "Cursed is the ground for your sake; In toil you shall eat of it... – When man fails to understand יהוה's ownership of the Land, he will experience difficulty in cultivating it. It will not easily respond to him
- Bereshith 3:23** therefore יהוה Elohim sent him out of the Garden of Eden... – Is this exile? The Garden was a place where man was able to directly communicate with יהוה. Since Adam did not recognize יהוה's ownership of the Garden, he was no longer allowed to live there.

Ik dan u de regen voor uw land in zijn seizoen zal geven, de vroege regen en de laatste regen, opdat u in uw graan, uw nieuwe wijn, en uw olie kunt inzamelen. 15 En Ik zal gras op uw velden voor uw vee zenden, opdat u kunt eten en gevuld worden. 16 Schenk aandacht aan uzelf, tenzij uw hart bedrogen worde en u zich afwendt en andere goden dient af en aanbidt hen, 17 tenzij יהוה's woede tegen u wordt gewekt, en Hij de hemel sloot zodat er geen regen is, en het land geen opbrengst heeft, en u komt snel verdwijnt van het goede land dat יהוה u geeft.

In Egypte is landbouw afhankelijk van menselijke arbeid, maar in het Land van Israël is de plantengroei afhankelijk van de geestelijke staat van de natie. In het begin van Torah lezen wij voor 't eerst van deze relatie:

Bereshith 2:5 vóór enig veldgewas op aarde was in de aarde en vóór enig veldkruid was gegroeid. Want יהוה had het op de aarde niet doen regenen, en er was geen mens om de grond te bewerken;

Een citaat van Rashi op dit vers:

"Waarom had HaShem nog geen regen gebracht? Omdat "er geen mens was om de grond te bewerken"; er was niemand om het goede van regen te erkennen. Toen de mens verscheen en begreep dat regen voor de wereld essentieel is, bad hij er voor, en regen kwam neer, en toen groeiden de bomen en de planten. Er was een direct verband tussen het cultiveren van het Land en de menselijke erkenning ervan en gebed tot HaShem."

Adam zondigde in de Hof door van de Boom van Kennis te eten. Hij mocht van om het even welke boom in de Hof eten, behalve van deze boom. Dit verbod drukte יהוה's eigenaarschap van de Hof uit. Adam moest erkennen dat de Tuin hem niet toebehoorde ... en hij moest de Eigenaar van de Tuin onderdanig zijn. Toen hij van deze boom at, was het alsof hij zei... alles behoort mij toe, ik kan hier doen wat ik wil.

Wat waren de gevolgen van Adams zonde?

Bereshith 3:17 ... Vervloekt is de grond voor uw belang; door zware arbeid zult u ervan eten ... - Wanneer de mens er niet in slaagt om יהוה's eigenaarschap van het Land te begrijpen, zal hij moeite in het cultiveren ervaren. Dat zal voor hem niet voor de hand liggend zijn.

Bereshith 3:23 יהוה Elohim stuurde hem daarom uit de Hof van Eden... - Is dit ballingschap? De Hof was een plaats waar de mens rechtstreeks met יהוה kon communiceren. Aangezien Adam יהוה's eigenaarschap van de Hof niet herkende, mocht hij daar niet meer leven.

Since “*the eyes of יהוה are always upon it*”, the Land of Israel can be seen as a sort of Garden of Eden. The Shemittah year points us back to the Garden of Eden and the trusting relationship of man with His Creator:

Vayikra 25:20 ‘*And if you say, “What shall we eat in the seventh year, since we shall not sow nor gather in our produce?” 21 ‘Then I will command My blessing on you in the sixth year, and it will bring forth produce enough for three years.*

The Shemittah year reminds us of how things were in the Garden – the Land gave forth its blessing and man was able to enjoy that produce without any effort! It all flowed from the Almighty’s blessing (Vayikra 25:21), which only comes about as the result of obedience to His commandments.

Today, the greening of the Land is a sure sign of the beginning of the restoration. With the return of the Jews (Jew first) to their Land, it testifies of the special bond between the people of Israel and the Land. It is the beginning of a gradual return to the reality of the Garden of Eden:

Vayikra 25:18 ‘*So you shall observe My statutes and keep My judgments, and perform them; and you will dwell in the land in safety. 19 ‘Then the land will yield its fruit, and you will eat your fill, and dwell there in safety.*

Now just “one more thing.” “Desolation” (shamem - שָׁמֵם) is a word that describes the Land once the children have been exiled. This word is used by Yeshua to describe an incident in the end of days:

Matthew 24:15 “*Therefore when you see the ‘abomination of desolation,’ spoken of by Daniel the prophet, standing in the holy place” (whoever reads, let him understand),*

Yeshua is referencing a prophecy in Daniel 9:

Daniel 9:27 *Then he shall confirm a covenant with many for one week; But in the middle of the week He shall bring an end to sacrifice and offering. And on the wing of abominations shall be one who makes desolate (shamem - שָׁמֵם), even until the end. And that which is determined, shall pour out on the desolater (shamem - שָׁמֵם).”*

Today no one can yet precisely explain what is being prophesied here. Yeshua tells us that when we see this event, then we will “understand.” Remember that “desolation” (shamem - שָׁמֵם) is a major inner response of horror to an outward scene. It brings about an awareness of sin towards יהוה as the cause of the desolation. According to Yeshua, this is the trigger for the time of the Great Tribulation.

Aangezien “*de ogen van יהוה er altijd op gericht zijn*”, kan het Land van Israël als een soort Hof van Eden worden gezien. Het Shemittah-jaar brengt ons terug bij de Hof van Eden en de betrouwbare relatie van de mens met Zijn Schepper:

Vayikra 25:20 *En als u zegt: “Wat zullen wij in het zevende jaar eten, aangezien wij niet zullen zaaien noch onze opbrengst inzamelen?” 21 Dan zal Ik in het zesde jaar Mijn zegen op u gebieden, en het zal genoeg opbrengen voor drie jaar.*

Het Shemittah-jaar herinnert ons aan hoe de dingen in de Hof waren - het Land gaf zijn zegen af en de mens kon van die opbrengst zonder enige inspanning genieten! Het vloeide allemaal voort van de zegen van de Almachtige (Vayikra 25:21), die slechts door gehoorzaamheid aan Zijn geboden komt.

Vandaag is het groen worden van het Land een stellig teken van het begin van het herstel. Met de terugkeer van de Joden (Jood eerst) naar hun Land, getuigt het van de speciale band tussen de inwoners van Israël en het Land. Het is het begin van een geleidelijke terugkeer naar de werkelijkheid van de Hof van Eden:

Vayikra 25:18 *Zo zult u zich aan Mijn inzettingen en Mijn oordelen houden, en ze doen; en u zult in het land in veiligheid verblijven. 19 Dan zal het land zijn vrucht opbrengen, en u zult eten tot verzadiging, en daar in veiligheid verblijven.*

Nu alleen “nog één ding.” “Verlatenheid” (shamem - שָׁמֵם) is een woord dat het Land beschrijft van zodra de kinderen verbannen zijn. Dit woord wordt door Yeshua gebruikt om een voorval in de eindtijd te beschrijven:

Mat. 24:15 *Daarom, wanneer u de ‘gruwel van verlatenheid’ ziet, waarvan gesproken door Daniel de profeet, die zich in de heilige plaats bevindt (die het leest, laat hem begrijpen),*

Yeshua verwijst naar een profetie in Daniel 9:

Dan. 9:27 *Dan zal hij voor één week een overeenkomst met velen bevestigen; maar in het midden van de week zal Hij een eind maken aan het slachtofferen en het aanbieden. En op de vleugel van gruwel zal één zijn die verlatenheid (shamem - שָׁמֵם) bewerkt, zelfs tot het eind. En dat wat bepaald is, zal uitgieten op de verlatenmaker (shamem - שָׁמֵם).*

Vandaag kan nog niemand precies uitleggen wat hier geprofeet wordt. Yeshua vertelt ons dat wanneer wij deze gebeurtenis zien, wij dan zullen “begrijpen”. Herinner u dat “verlatenheid” (shamem - שָׁמֵם) is een overwegend innerlijke reactie van afgrijzen is op een uiterlijke scène. Het bewerkt een bewustzijn van zonde t.o.v. יהוה als de oorzaak van de verlatenheid. Volgens Yeshua, is dit wat de tijd van de Grote Rampspoed (Grote Verdrukking) doet beginnen.

So to summarize...the 7th year was a year when the Israelites were not allowed to work the Land. Instead, they were to open their gates to everyone so that all could have a share in the fruits from the holy table of יהוה. It was intended to teach the Israelites that they are יהוה's guests living in His special Land. The Shemittah cycle, patterned after the weekly cycles, is a rhythm in time designed to help us constantly keep in mind that יהוה is the true Owner of the entire world around us. He is truly compassionate and obedience to Him will put in motion an idyllic world where all would be provided for.

The highest level of awareness pointed to the Jubilee year (50th). Its theme of freedom seems to parallel the present season, as we count the days of the Omer in the seven-fold count of the days and weeks leading up to the 50th day, the season of the giving of the Torah and the giving of the Holy Spirit. All of these events symbolize the same thing – freedom.

We have dug deeply into the book of Vayikra. Certainly it doesn't all make sense to us yet, but revelation is continuing to rain upon us. Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!

Ardelle

Be strong! Be strong! And may we be strengthened!

חזק חזק ונתחזק

Dus om samen te vatten ... het 7de jaar was een jaar dat de Israëlieten het Land niet mochten bewerken. In plaats daarvan moesten zij hun poorten voor iedereen openen zodat allen een aandeel in de vruchten van de heilige tafel van יהוה konden hebben. Het was bedoeld om de Israëlieten te onderwijzen dat zij יהוה's gasten zijn die in Zijn speciaal Land leven. De Shemittah-cyclus, die na de wekelijkse cycli wordt uitgetekend, is een tijdritme ontworpen om ons te helpen voortdurend in gedachten te houden dat יהוה de ware Eigenaar van de ganse wereld rondom ons is. Hij is echt medelevend en gehoorzaamheid aan Hem zal een idyllische wereld op gang brengen waarin voor allen gezorgd wordt.

Het hoogste niveau van bewustzijn verwees naar het Jubeljaar (50ste). Zijn thema van vrijheid lijkt met de huidige tijd samen te gaan wanneer wij de Omerdagen tellen in de zevenvoudige telling van de dagen en weken die tot de 50ste dag leiden, de tijd van het geven van de Torah en het geven van de Heilige Geest. Elk van deze gebeurtenissen symboliseren hetzelfde - vrijheid.

Wij hebben diep in het boek Vayikra gegraven. Het is voor ons nog niet allemaal duidelijk, maar de openbaring blijft op ons regenen. Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!

Ardelle

Wees sterk! Wees sterk! En mogen wij versterkt worden!

חזק חזק ונתחזק